

Vinterstemning.

av Aashild Driveklepp

Eg ut av glaset sit og ser
og ynskjer meg litt sommarver.
Men snøen ligg litt her og der
og mange nakne, store trær.

Men vissheit om at nok vi får
ein vår tilbake og i år,
forventning det i sinnet sår
så dagane så lett dei går.

Staren kjem nok snart igjen
byggjer reir så smått om senn.
Og når dagen atter renn
trufast kjem hans gamle ven.

Når bjørka "museøyre" får,
då startskotet for turar går.
Til fjells med sine vintersår
vi varsame i røysa trår.

Vi grev og veltar stein for stein
- kikar, vender ein for ein.
Merkar knapt ein vart for sein
- stein som datt ned på ditt bein.

Om storevarpet uteblei
for det vi ikkje må bli lei.
For turane i dal og hei
er diamant på livets vei.